

her, vi ser noget særligt problem for friskoletanken eller højskoleånden.

I den forbindelse kan jeg også nævne, at de bestemmelser om gæsteelever, man vil indføre i lovteksten, virker noget rigide. Det kan også undre, at Folketinget den ene dag mener, at internationaliseringen har alle mulige kvaliteter, og i næste øjeblik gør en særlig dyd ud af at forhindre, at visse højskoler f.eks. har en betragtelig rejseaktivitet. At man så i nordisk regi åbner en anden pengekasse, ligner for mig at se en slags afladskøb.

Vi er i øvrigt også forundrede over, at færinger ikke mere kan få tilskud til et ophold på en dansk folkehøjskole. Der burde kunne laves en sådan ordning, at de kan fortsætte.

Nogle af de spørgsmål, som jeg har rejst her, håber jeg vi kan få nærmere belyst under udvalgsarbejdet, men vi støtter hovedsigtet med de to lovforslag, som er at rydde op i u hensigtsmæssige forretningsgange. Og selv om det er Tvind, som er i fokus for øjeblikket, og selv om lovkomplekset let kan opfattes som en lex Tvind, vil Enhedslisten opfordre ministeren til at bekræfte, at det er hensigten at følge dette op og undersøge, hvilke andre betænkelige transaktioner der har været inden for disse loves område, både i forhold til de nugældende love og i forhold til de stramninger, som vil blive foretaget.

Enhedslisten er af den opfattelse, at der skal gælde et juridisk lighedsprincip for alle institutioner og skoler, og er i øvrigt af den opfattelse, at det er vigtigt, at der er en stor rummelighed og fleksibilitet i forhold til skolerne og institutionerne, men selvfølgelig en rummelighed, som skal være fælles for alle. Fastholdelse af rummelighed er vigtigt, så ministeren og Folketinget ikke i et øjeblik blodruser bider hovedet af alle hønsene i hønsegården.

Som et særligt punkt vil jeg gerne have, at ministeren her fra talerstolen bekræfter, at de elever, som nu er i gang, og som f.eks. skal afslutte deres skoleforløb til sommer, ikke kommer i klemme, og at ministeren lover, at der under alle omstændigheder bliver fundet en løsning for disse elever. Den megen tumult for øjeblikket gør naturligvis, at mange elever føler en udbredt usikkerhed for deres fremtid. Det ønsker jeg sådan set at ministeren allerede nu giver en melding om fra talerstolen.

Addi Andersen (CD):

Vi ved jo alle, hvorfor undervisningsministeren har fremsat disse to lovforslag.

Både blandt skiftende undervisningsministre og hos Folketingets flertal har der i årtier været en næsten grænseløs tålmodighed med Tvindimperiet eller Tvindkoncernen. Var man bekymret over, hvad det egentlig var, der foregik, og rejste man kritik, kunne man i en lang periode være ret sikker på verbale klø fra mange i denne sal, som havde en tyrkertro på Tvinds idealistiske ideer.

Tvind selv bryder sig bestemt ikke om at blive kaldt hverken imperium eller koncern, men med den måde, foretagendet har været drevet på: med en lukkethed og en hemmelighedsfuldhed i et uigennemskueligt, centralistisk system, kan ingen forvente at blive behandlet som en mimose. Vil man ikke kaldes ved disse navne, må man holde op med at agere som noget, der i hvert fald ligner til forveksling.

De kritisable forhold vil forhåbentlig i den kommende tid blive fuldt belyst og opklaret så tilstrækkeligt, at mørklægningen hæves og der ikke længere er nogen tvivl mulig.

Vi har i Danmark den berømmede danske fri-skolelov, og frihed skal være for Loke såvel som for Thor, men Tvind skal vel ikke bevilges større frihed end andre med hensyn til at opfylde lovens ord og hensigt. Offentlige tilskud skal ikke gives til noget, der har præg af en hemmelig loge for særligt indviede, og midlerne skal hverken kunne indgå i en indbringende forretningsvirksomhed eller i en støtte til udenforstående interesser.

Der har været gjort mange politiske tilløb til at få indført skærpselser, men indtil nu er de hver gang strandet. Andre skoler under denne lovgivning efterlever kravet om at være selvstændige institutioner, og de samme krav skal Tvind ikke kunne omgå. Andre skoler skal leve op til habilitetskrav til bestyrelsesmedlemmer og revisorer, og det må Tvind også finde ud af. Der må ikke fortsat kunne rejses mistanke eller tvivl om, hvis interesser der tjenes med offentlige tilskud. Tvind får nu en frist til at få forholdene bragt i orden. Det er en gestus, man bør tage imod med kyshånd, hvis man vil nyde godt af en god lovgivning.

Fra kommunernes side er det blevet nævnt, at de risikerer at stå over for et problem, hvis de ikke længere kan bruge Tvinds efterskoler til unge med særlige vanskeligheder. Begrundelsen er – som det så smukt siges – at der ikke er